

TJEN FOLKET

**MEDLEMSBLAD
FOR MLG nr. 2 1972**

1 MAI 1972

RØD ARBEIDERFRONT

LEDER:

FRAM FOR RAF 1. MAI – REKRUTTER TIL PROPAGANDALAGA

Kamerater!

Sentralkomiteens arbeidsutvalg vedtok i midten av mars en ny prioritering av MLGs politiske arbeid. Arbeidet med å skape en 1. mai-dag med en virkelig slagkraftig Rød Arbeiderfront skulle da gå foran alt annet. Alle rapporter tyder på at medlemmene i MLG har mottatt dette direktivet med stor entusiasme. Alt ved månedsskiftet mars/april var det klart at RAF-arbeidet var kommet i et nytt og bedre gjenge. På omlag 60 plasser – mer enn en fordobling fra i fjor – ble det meldt om virksomme komiteer, om møte- og demonstrasjonsplaner. Når dette leses går 1. mai-arbeidet inn i sin avsluttende fase.

I denne situasjonen vil Sentral-komiteens arbeidsutvalg understreke betydninga av at distriktsstyrer, lag og storlag aktivt bruker 1. mai-mobiliseringa til å styrke kommunistenes egne rekke. SKs direktiv slo fast at en rekke oppgaver skulle utsettes til etter 1. mai. Bl. a. gjaldt dette fullføringa av omorganiseringa, med særlig vekt på bygginga av propagandalag. Dette betyr ikke at rekrutteringa har mindre vekt enn før. Nettopp i 1. mai-arbeidet mobiliserer vi sympatisørene i politisk kamp og knytter til oss nye kontakter. Men skal dette styrke rekrutteringa til bevegelsen, må vi bevisst følge opp mobiliseringa til RAF med tilbud om aktivitet innafor den kommunistiske bevegelsen. Kort tid etter 1. mai bør det derfor over hele landet, på bedrifter og i boligstrøk, holdes store propagandalagsmøter. Forklar alle som gikk i RAF-toget betydninga av å drive et jevnt, politisk arbeid. Vis hvorfor kommunistene også i andre saker enn 1. mai har en riktig linje.

Alle kamerater i bevegelsen bør legge stor vekt på at dette blir gjennomført på alle plan. Sentral-komiteens 4. plenum slo fast at bygginga av propagandalag var selve målet om den første etappen i partibygginga, avslutninga av korrigeringsbevegelsen, kan fullføres. Nettopp ved å konsentrere kreftene om massemobilisering til RAF 1. mai, og aktivt arbeide for at flest mulig deretter blir organisert innafor ml-bevegelsen, vil vi raskt kunne bygge det nye, kommunistiske arbeiderpartiet.

SKAU

FRA GRASROTA

BEDRIFTSLEDELSEN KALTE HAM »EN KJEKK GUTT«

I vårt lag på en fabrikk har et medlem gitt etter for bedriftsledelsens »gode tilbud« og trusler og sagt opp. Han hadde vært med lenge i ML-bevegelsen, men var lenge skrivebordssosialist uten massebasis. Kom ut i industrien for å korrigere dette, og det så ut som han gjorde stor framgang. Han ble angrepet av bedriftsledelsen, men massene forsvarte ham. I kadervurderinger og ellers så gikk laget overflatisk til verks, så seg blinde på hans framgang og tok ikke kamp mot restene av de gamle feila. I det hele tatt var den ideologiske fostringa og kampen svak hos oss. Likevel vant vår linje fram på bedriften, bl. a. gjennom avisa. Da var det at dette medlemmet ble trua med sparken. Situasjonen var likevel lys, for ganske store deler av massene sto klar til å streike hvis han fikk sparken. Men han sviktet fullstendig massene og bevegelsen, ved å la seg kjøpe! For et ekstra lønnstillegg gikk han med på å slutte!

Først etter at dette hadde skjedd, gikk vi djupt inn på hans arbeid og utvikling. Vi oppdaget at han hadde et veldig svakt klassestandpunkt. Han hang fast i det borgerlige synet at sakene står mellom enkeltpersoner, ikke mellom klasser. Bedriftsledelsen kalte ham »en kjekk gutt« og sa de ville hans eget beste, ikke dette engang reagerte han mot! Han svek massene så lett fordi han ikke så seg sjøl som *en del av* massene på bedriften. Det var ingen livsnødvendighet for han å bedre forholda der, politikken var for han nærmest en lek eller et skuespill han satte i scene! *Derfor* ga han etter da han kom opp i en presset situasjon, og disse store svakhetene hans burde, vi ha oppdaget før det var for seint.

Harde situasjoner vil mange ml-ere komme opp i etter hvert, og da er det helt nødvendig at folk er til å stole på. Det kan vi bare sikre gjennom grundige kadervurderinger, og gjennom å drive hard kamp selv mot »små« feil.

Etter at han sa opp, har vi gjennom avisa tatt kraftig avstand fra det han gjorde, og understreket at han ikke lenger hører til ml-ernes rekker. På denne måten, ved å legge kortene på bordet, har vi greid å gjøre en dårlig ting til en god ting og vunnet *framgang* gjennom denne saka, både innad og utad.

Medlemmer av MLGs bedriftslag.

FRA GRASROTA

FRAMGANG GJENNOM JEVNT OG LANGVARIG ARBEID BLANT MASSENE

Siste årsmøte i klubben vår viste at folk begynner å få mer og mer tillit til ml-erne og at høyre-sosialdemokratene er i tilbakegang hos oss.

Klubben har 700 medlemmer. Klubbstyret har stått på høyre-linja innfor DNA, i EEC-spørsmålet og i faglige saker. Medlemmene har vært holdt passive. Klubbstyret har åpenlyst tatt bedriftsledelsens standpunkt i en rekke saker. Da vi begynte å gi ut avis, la vi stor vekt på å avsløre klubbstyret, gjennom en mengde konkrete eksempler, som en god del av massene grep. På denne måten hadde vi framgang, noe som bl. a. viste seg i at 75 av 200 stemte for vårt forslag til tariffkrav i november. Ved disse tider hadde klubbstyret planer om suspensjoner som på Nebb, men måtte gi det opp på grunn av at vi begynte å vinne støtte. Fra i hovedsak å kritisere enkeltsaker klubbstyret hadde gjort, brakte vi nå artikler om klassekamp – classesamarbeid, belyst ved lokale eksempler, og om DNAs rolle i EEC-kampen.

Ved juletider skrev 200 organiserte under på lister med krav om klubbmøte angående klubbstyrets handlemåte i en sak. Styret neglisjerte kravet. Dette førte til at enda flere gjennomskuet det råtne klubbstyret. Situasjonen før årsmøtet var altså gunstig for oss.

På tidligere klubbmøter har vi prøvd å svare på alt det feilaktige styret sier, men det førte til stillingskrig klubbstyret–ml-erne, der massene ble passive tilskuere. Det ble lange diskusjoner om saker folk ikke var så interessert i, noe som i en del situasjoner vendte stemningen mot oss. Derfor la vi om taktikken på årsmøtet nylig. Først på møtet kom styret med en redegjørelse som var full av hets og usannheter. Vi svarte bare kort på det aller groveste, og gikk deretter raskt over til å spørre om det folk var mest interessert i, nemlig hvorfor klubbstyret ikke hadde holdt møtet som medlemmene hadde krevd. Spørsmålet ble gjentatt fra en rekke folk, og klubbstyret ble svar skyldig, etter å ha prøvd seg med utflukter om «falske» underskrifter! Slik fortsatte møtet, klubbstyret måtte gi seg på *alle* punkter der de ble angrepet. 3 bra forslag til vedtak torde de heller ikke stemme imot, alt ble enstemmig vedtatt. Det ble også valgt inn en del progressive folk i klubbstyret.

Til tross for den tydelige framgangen vi har hatt i klubbarbeidet, er den politiske bevisstheten blant medlemmene temmelig lav, etter at det i årevis har vært liten eller ingen politisk aktivitet på bedriften. Men i de 3–4 siste åra har det jobbet ml-ere her, og den framgangen som har vært, er kommet gjennom jevnt og langvarig arbeid. *Utgangspunktet er at hver ml-er gjør et godt massearbeid på den avdelinga han jobber.* Folk der er de som kjenner oss og som f.eks. gikk i spissen for å klappe for bra innlegg og snu stemningen i riktig retning på årsmøtet. Uten dette grunnlaget kommer vi ingen vei i klubben, *uansett* hvor gode innlegg vi holder fra talerstolen!

Medlemmer av MLGs bedriftslag.

FRA GRASROTA

ERFARINGER FRA
KAMPANJE MOT SMÅFJELLSTENKNING

Utgangspunktet for kampanjen var at boliglaget i distriktet hadde problemer med å makte å dekke sitt enorme distrikt med skikkelig EEC-arbeid. Ut fra dette tok formannen i boliglaget opp diskusjon med et par storstyremedlemmer på om ikke boliglagene – med sine problemer med stadige overføringer av folk til bedriftslag, store områder å arbeide i osv. – egentlig var blitt sittende med ansvaret for arbeidsområder som burde løses av storlagsmedlemmene i fellesskap.

Storstyret tok dette opp og kom til følgende konklusjon: Vi hadde ikke greid å se området som *geografisk politisk* enhet. Storlaget besto av isolerte enheter med felles ledelse og felles ansvar oppover, men uten ansvar for hverandre. Småfjelltenkninga hadde gitt seg utslag – ikke i bevisst lokalsjåvinisme, men i mangel på kollektivt ansvar for distriktet.

Vi tok dette opp på et storlagsmøte, fikk enhet på at vår analyse var riktig og traff følgende tiltak:

EEC: Hele storlaget med AKer ble mobilisert til en stor kartleggingsaksjon av EEC-motstand i boligdistriktet. Etter en kveld der vi prøvde å dekke postkassene i distriktet med Felles Kamp og lokale løpesedler, tok vi to kvelder med innsamling av underskrifter. Resultatet ble 7–800 underskrifter, kartlegging av EEC-motstanden i store deler av distriktet (og dermed viktig bidrag til begynnende klasseanalyse) og praktisk forståelse for nødvendigheten av samordnet arbeid innenfor distriktet. I tillegg ble det tatt grep om innsamling av underskrifter på arbeidsplasser og blant kjente.

Dette er blitt fulgt opp bl. a. på følgende måter: En av bedriftsAKene (stor AK, liten arbeidsplass) har overtatt hovedansvaret for EEC-arbeidet i en del av boligdistriktet som ligger nær jobben. Lagene i storlaget samarbeider om tre stands innenfor området hver lørdag.

Det er tatt sikte på å etablere fast kontakt mellom AKene i distriktet for samarbeid om andre aksjoner.

Ungdomsarbeid: Boliglaget hadde etablert kontakter på en ungdomsskole i distriktet, med sikte på å få i gang ungdomsarbeid, men hadde enorme kapasitetsproblemer. Storstyret fant at dette også var et felt som hørte naturlig under storlaget og har satt et storstyremedlem på dette feltet.

Konklusjon: Omorganiseringa med hovedvekt på bedriftslag var riktig og nødvendig for å utvikle klassekampen. Den har imidlertid en del steder gitt seg utslag i skott-tenkning og mangel på forståelse for storlagene som politiske geografiske enheter. (Politisk arbeid på jobben. Punktum. Politisk arbeid i boligdistriktene. Punktum.) I dagens situasjon, hvor boliglagene ennå har en svær funksjon med å nå folk som ennå ikke nås av bedriftslagene (folk som jobber på steder hvor det ikke er bedriftslag, pensjonister, husmødre, ungdom, småhandlere osv.) er det viktig at storlaget hjelper boliglagene så de ikke blir unødig svekket. Men dette må utvikles videre. Boliglagene må bringe opplysninger om bedrifter de får på

FRA GRASROTA

dørene videre og ha øynene åpne for muligheter for utvikling av nye bedriftslag i området. Bedriftslagene må sende opplysninger om distriktene der arbeidskamerater bor til boliglagene.

Skott-tenkningen i storlagene er utslag av mekanisk og administrativ tenkemåte. Aktiv bekjempelse av skott-tenkningen og omdanning av storlagene til politiske og geografiske enheter er en forutsetning for at storlagene skal kunne bli slagkraftige partilag.

Storlagsstyre i Oslo.

OM NY KINATUR

Kamerater!

Vi tok i fjor høst initiativ til en tur til Folkets Kina for organiserte marxist-leninister. Denne turen måtte dessverre utsettes av praktiske grunner.

Vi har imidlertid nå fått bekreftet et nytt tidspunkt for en slik tur. Det vil derfor bli organisert en gruppereise til Kina for medlemmer av den norske ml-bevegelsen med avreise fra Norge i slutten av mai.

Turen vil vare ca. 1 måned, inklusive reisetid. Nærmere detaljer om program osv. vil bli gitt når gruppa er konstituert. Turen vil gå med charterfly, og det må kalkuleres med en pris på 3–3500 kr. Hvis det viser seg mulig for gruppa å bruke tog for hjemreise, vil prisen kunne reduseres.

Politisk er en slik tur av stor betydning for både kaderen, ml-bevegelsen og for vennskapet med det kinesiske folket. En slik tur vil sjølsagt også styrke våre vennskapelige forbindelser med KKP.

Fordi vi trenger god tid til forberedelser, studier osv., må vi sette en stram frist for påmelding til turen. **Alle påmeldinger må være oss i hende seinest søndag 16/4.**

Betingelsen for å kunne delta er **medlemskap** (for MLG, også kandidat-medlemskap) i MLG eller SUF(m-l).

Alle styrer må snarest ta opp denne saken med medlemmene. For å få en bredest mulig sammensetning, må det legges vekt på å ordne det slik at kamerater i arbeid, og kvinnelige kamerater blir i stand til å dra. Vedlegg en kort vurdering av kameraten dere påmelder. AUene vil på grunnlag av påmeldingene ta ut den endelige gruppa, og de kamerater det gjelder vil få øyeblikkelig beskjed om opplegg, forberedelser, praktiske tiltak osv.

SKAU/MLG

SKAU/SUF(m-l)

Fra MLGs og hele bevegelsens historie

SKAU har besluttet å trykke materiale til belysning av MLGs og hele bevegelsens historie i TF. Her gjengis et av kapitlene fra Sentralt Landsutvalgs (SL) »Beretning til ML-gruppenes 1. Landsmøte» (våren 1971).

Det er ikke foretatt noen politisk bearbeiding av dette materialet; analysen og formen er det tidligere SLs. Nødvendig teknisk tilrettelegging for TF er foretatt av redaksjonen.

I tidligere numre er gjengitt artiklene »Utviklinga av den fjerde revolusjonære bevegelsen i Norge» (TF 8/71) og »Kampen i SF» (TF 1/72). Her følger en artikkel om perioden fra bruddet med SF i 1969 og fram til opprettelsen av ML-gruppene vinteren 1970.

SASG-PERIODEN

Etter SF-landsmøtet: organisering, konsolidering, kamp.

Den videre kampen måtte nødvendigvis stå om marxist-leninistenes linje kontra den linja Bygstad/Kopreitan/Johansen i opportunistisk allianse med anarkismen arbeidet for:

- o Proletariatets diktatur eller »demokratisk sosialisme» og »frihetlig sosialisme».
- o Demokratisk sentralisme eller byråkratisk sentralisme og »sjølorganisering».
- o Marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning eller reformistiske forengninger av marxismen og Bakunins utopier.

Marxist-leninistenes svar på alle disse spørsmålsstillingene summerte seg opp i linja med å bygge opp et revolusjonært arbeiderparti av marxistisk-leninistisk type gjennom kamp.

I løpet av våren 1969 viste det seg at marxist-leninistene greide å utdype og videreutvikle enheten med de øvrige revolusjonære, den enheten

HISTORIA

kampene i SF hadde skapt. Grunnlaget for den viktige framgangen var marxist-leninistenes anvendelse av masselinja og forståelsen for at de øvrige ærlige revolusjonære sjøl måtte ta del i kampen for å utvikles.

Parolen om enhetlige studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning vant massetilslutning og styrket kampen mot feilaktige ideer, særlig liberalistisk arv fra SF og anarkismen.

Opprettinga av SASG

Organiseringa av Sosialistiske Arbeids- og Studiegrupper (SASG) innebar at det store flertallet av dem som gikk ut av SF, avviste tanken om å skape en ny landsomfattende organisasjon på **byråkratisk** vis, d.v.s. snekre i hop en »ledelse» uten massebasis og enhetlig politisk grunnlag (MAG).

Gruppene anerkjente fullt ut SUFs ledende rolle i klassekampen og avviste MAG-byråkratenes krav om å »representere» de revolusjonære massene. Særlig viktig var det at gruppene ikke tillot motsigelser til SUF i arbeidet med å utvikle sin egen ledelse. Erfaringene SUF hadde gjort i massearbeid og studier ble retningsgivende i SASG. MAG-byråkratenes forsøk på å tuske til seg ledelsen i SASG fikk sitt endelige skipbrudd da de innbød til »Pinse-konferanse» i 1969. De lokale arbeids- og studiegruppene avviste dette massivt, fordi medlemmene var klar over at et enhetlig grunnlag for en ny partibyggende organisasjon ennå ikke eksisterte. En organisasjon uten et fast felles grunnlag ville dra med seg altfor mange av de gamle uløste motsigelsene fra SF-tida. Det grundige og møysommelige arbeidet med utvikling av medlemmer gjennom felles studier og praksis som gruppene så vidt hadde starta på, viste allerede måten en slik organisasjon måtte bygges på: nemlig på enhet nedenfra, og ikke på manipulasjon fra en klikk opportunist. MAGs fiasko viste at det organisatoriske bruddet med SF var blitt videreført i et politisk brudd med reformismen.

Sommerleiren 1969: enhet på m-l-ms grunnlag.

Sommerleiren 1969 ble hovedsaklig lagt opp for å oppsummere de kjempemessige framskritt SUF hadde gjort gjennom indre konsolidering og kamp mot høyre-linja i SF. Hovedparolen »Sett Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder» svarte imidlertid til de erfaringene SASG hadde vunnet i løpet av våren. For SASG ga dette seg utslag i at hovedparolen ble konkretisert:

Enhetlige studier i m-l-m som hovedoppgave. Sommerleiren viste at medlemmer i SASG i alle deler av landet forsto at uten grundig kjennskap til den revolusjonære teorien kunne de ikke skape et slagkraftig redskap i folkets tjeneste.

Propaganda som viktigste eksterne oppgave. Det gjaldt særlig »Klassekampen», innsats for å bedre innholdet og for å sikre en systematisk og

måltrettet spredning.

Kamp mot feilaktige ideer. I første rekke mot restene av anarkistisk innflytelse og mot syndikalistiske ideer som var dukket opp under vårens faglige kamper.

Studiene.

På marxist-leninistenes sommerleir i 1969 var det politisk kamp på å stille parolene om den ideologiske fostringa som den interne hovedoppgaven, og propaganderingen av marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning som den eksterne hovedoppgaven for hele ml-bevegelsen. Gjennom vårens kamper mot MAG og andre feilaktige retninger var SASG blitt konsolidert på dette grunnlaget, men det gjensto å føre linja ut i praksis.

Gruppene hadde alt begynt å studere m-l-m, men først om høsten kom det i stand systematiske grunnstudier etter felles opplegg med SUF(m-l). Disse enhetlige studiene var en nødvendig forutsetning for å utvikle SASG til en marxist-leninistisk organisasjon som kunne ta på seg vesentlige oppgaver i det partibyggende arbeidet. I studiene anerkjente SASG også SUF(m-l)s Sentralkomites ledende rolle, og bygde på erfaringer ungdomsforbundet hadde gjort. En la vekt på å bevare enheten i den marxist-leninistiske bevegelsen, og tillot aldri gruppe-sjåvinistiske tendenser å komme fram, samtidig som det ble nødvendig å utvikle en sjølstendig politisk ledelse for SASG. Men grunnlaget for denne politiske ledelsen måtte nettopp være massestudiene blant medlemmene.

Denne høsten markerte også et annet viktig skritt i utviklinga av enheten innafor den marxist-leninistiske bevegelsen. Det var en felles studiesirkel i Oslo med deltakere fra SASG, SUF(m-l) og marxist-leninistene som var begynt å organisere seg i NKP. Studiene og diskusjonene her la grunnlaget for en mer enhetlig utvikling og et nærmere samarbeid mellom alle organiserte marxist-leninister i Norge.

Propaganda

Fordi studiene i marxismen-leninismen er nøye knytta til klassekampens praksis, begynte medlemmene også å utvikle mer organisert massearbeid og føre parolen om prop-agit som bevegelsens eksterne hovedoppgave ut i livet, med hovedvekta på propaganda. Dette foregikk først og fremst gjennom systematisk salg av Klassekampen. Studier av Klassekampen og arbeidet med å spre den, lærte medlemmene å anvende den marxist-leninistiske teorien som ble studert på den norske klassekampens virkelighet, og hjalp medlemmene å knytte nye kontakter blant massene i distriktene og på arbeidsplassene sine. På denne måten skjøt også arbeidet med å proletarisere SASG fart gjennom å knytte til seg sympatisører fra de mest framskredne deler av arbeiderklassen.

HISTORIA

Massearbeidet

I samarbeid med SUF(m-l) deltok SASG som en enhetlig organisasjon, og etter grundige diskusjoner i grunnenhetene, i oppfordringa om å boikotte stortingsvalget høsten 1969. Dette var for mange av medlemmene en stor seier over de småborgerlige parlamentariske ideene fra SF-tida, og viser hvor langt organisasjonen alt da var nådd i å konsolidere et felles grunnlag. Medlemmene så at boikottlinja vant forståelse hos store deler av arbeiderklassen, og sammen med de landsomfattende og kraftfulle momsaksjonene, ga dette verdifulle erfaringer i massekamper.

Angrepene fra reformister og revisjonister på Solkom og Kampanjen Norge ut av NATO, var et direkte resultat av de framgangene marxist-leninistene hadde hatt i massekampene. I disse angrepa, som først var retta mot marxist-leninistene, og også mot alle som samarbeida med dem, utvikla medlemmene av SASG blant annet sin forståelse av den moderne revisjonismen, som var den samlende ideologien bak disse framstøta. Medlemmene måtte også ta opp til diskusjon kommunistenes arbeid i frontene, og de fikk en dypere forståelse av hva som var frontens oppgaver, og dermed også av hva som var ML-bevegelsens oppgaver. De lærte å skjønne nødvendigheten av å drive ideologisk kamp i fronten, og så nødvendigheten av at marxist-leninistene spilte en ledende rolle.

Massene blir ikke vunnet for de riktige ideene ved propaganda og agitasjon aleine, det er nødvendig at de ser at marxist-leninistene stiller seg i spissen for kampen for deres interesser, og at de deltar aktivt og ledende i denne kampen.

Studier – praksis – organisering

Gjennom denne utviklinga av studiene og praksis kom behovet for en fastere organisering. SASG var langt på vei en landsomfattende organisasjon, men ikke fast organisert, og uten noen valgt politisk sentralledelse. Tidlig på høsten 1969 ble «Tjen Folket» gitt ut igjen, nå som medlemsblad og kontaktorgan gruppene imellom. Gjennom TF ble parolene fra sommerleiren propagandert og utdypa, og spørsmålet om den demokratiske sentralismen ble tatt opp grundig.

Som et ledd i kampen for å styrke forståelsen for nødvendigheten av demokratisk sentralisme, av en enhetlig politisk ledelse, kan vi se kampen mot enkelte tendenser til syndikalisme i gruppene og bevegelsen. Noen av medlemmene skjønte ikke at en kommunistisk organisasjon må ha den politiske ledelsen ikke minst over medlemmenes arbeid på sine arbeidsplasser, og at delen må underordne seg helheten også her. I gruppene ble det ført politisk kamp mot slike ideer som at fagforeningsarbeidet er viktigere enn bygginga av en ledende ml-organisasjon, og det ble slått fast at det at propagandaen var marxist-leninistenes eksterne hovedoppgave, nettopp kom av at vi nå måtte ta sikte på å utvikle de mest framskredne,

HISTORIA

for å legge et solid grunnlag for seinere masseaksjoner. I løpet av høsten utvikla SASGs medlemmer gjennom diskusjon og studier en enhetlig linje også på dette spørsmålet.

Gruppene i Oslo var de mest framskredne, og det var derfor naturlig at de følte behovet for fastere organisering først.

I november ble Koordineringskomiteen for Oslo/Akershus (Kokom) styrka som **politisk** ledelse. Dette var et viktig skritt for å utvikle demokratisk-sentralistisk arbeidsstil i gruppene. Kokom tok også en rekke viktige politiske initiativ overfor de andre gruppene i landet, bl a. gjennom TF.

Gjennom TF ble det også sendt ut forslag om en landskonferanse i februar 1970 for SASG. Konferansen skulle oppsummere gruppenes utvikling og proklamere gruppene som en enhetlig kommunistisk organisasjon: ML-gruppene.

Landskonferansen.

Landskonferansen 1970 var først og fremst en seier for den riktige linja i det partibyggende arbeidet — ideologisk enhet på grunnplanet for organisatorisk sammenslutning. Grunnlaget for de enhetlige vedtaka på landskonferansen var alle medlemmenes enhetlige studier og skolering i marxismen-leninismen i løpet av høsten, og medlemmenes felles praksis med å utvikle og spre marxist-leninistenes propaganda og agitasjon og delta i massekampen på forskjellige områder.

Både gjennom kampen mot MAG og andre feilaktige ideer, og ikke minst gjennom den praksis i massekampen som medlemmene hadde tilegna seg, sto det klart for alle deltakerne på landskonferansen at den norske klassekampen krevde et revolusjonært kaderparti, bygd på marxismen-leninismens grunn. De viktigste vedtaka på landskonferansen var:

1. Det ble vedtatt en politisk plattform som slo fast at m-l-m var vårt ideologiske grunnlag, og stilte bygginga av et revolusjonært kommunistisk parti som organisasjonens hovedoppgave på lengre sikt.
2. Vedtekter som slo fast at den demokratiske sentralismen skulle tillempes i organisasjonen.
2. Valg av en politisk ledende sentralledelse for hele landet.

Det ble slått fast at studier i m-l-m fortsatt var organisasjonens hovedoppgave, og spredningen av ml-propaganda den viktigste eksterne oppgava. Diskusjonen på landskonferansen bygde på en oppsummering av det arbeidet SASG hadde gjort siden landsmøtet i SF, men også på en analyse av situasjonen for hele ML-bevegelsen i Norge. I den politiske plattformen ble det slått fast at ML-gruppene bare er en del av denne bevegelsen — at det framtidige partiet har fire kilder: ML-gruppene, SUF(m-l) og ml-fraksjonen i NKP, og de foreløpig uorganiserte mest framskredne av det arbeidende folket for øvrig.

Det var enighet om at det første målet i arbeidet med å bygge det kommunistiske partiet, var en enhetlig organisasjon av marxist-leninister. ML-gruppenes oppgave i tida framover var å utdanne kadre gjennom studier og praksis til denne enhetlige partibyggende organisasjonen, slik at ML-gruppene kunne oppløse seg sjøl. Det ble slått fast at hvert nytt trinn i det partibyggende arbeidet stilte nye krav til medlemmene, og at for å sikre at den kommunistiske organisasjonen virkelig var i stand til å lede massenes kamp og bestå av arbeiderklassens mest framskredne elementer, kunne ikke grunnenhetene eller medlemmene mekanisk overføres til en ny organisasjon på et høyere trinn. Opptak av medlemmer til den enhetlige partibyggende organisasjonen må skje på politiske kriterier, etter grundig diskusjon og vurdering.

På bakgrunn av dette påla også landskonferansen gruppene et særlig ansvar for å trekke til seg nye medlemmer blant de mest framskredne elementer av arbeiderklassen og folket.

Kamerater!

Forlaget Oktober er nå i ferd med å få bokhandlene i Oslo (2 stykker), Bergen og Trondheim i skikkelig gjenge. Vi har allerede sett stor interesse for butikkene blant revolusjonære og progressive, og trur de kan få stor betydning for å utvikle massearbeidet. SKAU i MLG mener at bevegelsen bør opprette bokhandler på mange flere steder. En bokhandel må ikke ses som en «ekstra belastning», den vil tvert om virke som en kraftig styrking av m-l-bevegelsen både utad og innad. Det er ikke nødvendig at butikken er stor og har åpent hele dagen. I begynnelsen og på mindre steder kan vi f. eks. holde åpent 2 ettermiddager i uka.

Diskuter om dere kan starte bokhandel på deres sted! Skriv til Oktober så snart dere har planer eller hvis dere lurer på noe.

NB! Merk den nye adressa: Boks 8379, Hammersborg, Oslo 1.